

In potokih, melioracij raznih pokrajin, vodovodov, kapnic in napajališč in za izgraditev važnih banovinskih cest, in sicer v znesku 100 milijonov Din; za amortizacijo naj se delno uporabi banovinski sklad za javna dela.

Ob koncu poročila o zasedanju banskega sveta ugotavljamo, da se banska uprava dravske banovine resno, vestno in smotreno trudi, izpolniti nade našega ljudstva ter storiti v napredek Slovenije vse,

kar more. Kajpada se delovanje banskih uprav giblje v pretesnih centralističnih okovih in ob razmeroma malih gmočnih sredstvih. Obojni nedostatek bo treba odpraviti v interesu banovine in države. In čim prej se to zgodi, čim prej vzide Sloveniji resnična samouprava, temelječa na oblasti ljudstva in od njega izvoljenih poslancev, ki bo zamenjala sedanji birokratični surogat (nadomestek), tem bolje za Slovenijo in Jugoslavijo!

Kakšni so naši komunisti? Jabolko ne pade daleč od drevesa, tako pravi stari pregovor. Komunisti po raznih državah so jabolka, ki nam jih pošilja boljševiška Moskva. Ta jabolka so pravtako brezbožna, nemoralna in ničvredna, kot tista, ki padajo v Rusiji od drevesa boljševizma. Zagrebški list »Mlada Hrvatska« je v 2. številki tega letnika fotografiral nastopanje in ravnanje mladih komunistov v Gospiču. Zbrali so se — tovariši in tovarišice — na praznik sv. Štefana v hiši svojega tovariša, ki je tamkaj največji hohštaper, ki nič ne dela, marveč postopa okoli, pije in pridiga komunizem. Bilo jih je 20: 10 tovarišev in 10 tovarišic, lepo razdeljenih na pare. Ko so se napili, so postavili na mizo svojo tovarišico, jo polivali z vinom ter jo po božje častili, češ, ti si zdaj naš bog, stari bog je umrl. Pri tej ceremoniji so kajpada ostudno preklinjali. Tulili so komunistične pesmi v proslavo komunistične demokracije. Nato so prešli h glavni točki svojega programa: k svobodni ljubezni. Ljudje brez vsakega sramu. Pa tudi brez socialnega čuta. Ko je namreč prišel neki star človek, ki je bil brezposeln delavec, prosit milodara, so ga ozmerjali in vrgli skozi vrata. Kot zadnja točka programa je bilo proizvajanje nasilnosti v zahvalo gostitelju, odnosno njegovemu očetu: polili so vsa tla z vinom, ki ga niso mogli popiti, jedila, ki jih niso mogli pojesti, so po sobi razmetali, z revolverji »reljali« v strop, razbili čaše, posodo in pohištvo. In potem so z divjaškim krohotom odšli. »Mlada Hrvatska« pripominja: »Mnogi, ki ste zapeljani, ali ne vidite, kam to vodi? Ali ne vidite naprej, kaj bi delali ti divjaki, če bi se ostvaril njihov komunistični raj? Hrvatski fantje in dekleta, osvestite se! Pokažite tem divjakom vrata, ki rušijo našo tradicijo, naše poštenje in našo bratsko narodnost!« Ta opomin velja v istem obsegu tudi za slovensko mladino.

Framasoni in ljudska fronta. Proti koncu preteklega leta so se zbrali v Pragi zastopniki framonstva iz vzhodne Evrope. Zastopano je bilo na tem zborovanju tudi framonstvo Poljske, Čehoslovaške, Rumunije in Jugoslavije. Zbrani frasoni so se vroče zavzemali za ljudsko fronto ter hvalili njene uspehe v Franciji in Španiji (požiganje cerkva in samostanov, morjenje duhovnikov in redovnikov, državljanska vojna!). Priporočali so, naj se v vseh državah po svobodomiselnih časniki pripravljajo pot za ljudsko fronto. O deležu, ki ga ima framonstvo pri ljudski fronti, jasno in javno spričuje sestav

sedanje vlade ljudske fronte v Franciji. Člani framonstva so namreč naslednji ministri v Franciji: minister zunanjih zadev, minister za mornarico, minister za vojno letalstvo, minister znotrajnih zadev, minister pravde, finančni minister, minister za kolonije, za gospodarstvo in mnogi vrhovni šefi po posameznih ministrstvih. Tako je razložljiva vnema te vlade za framonstvo-komunistično Španijo.

Sedemdesetletnica spreobrnjenca. Nedavno je obhajal v italijanskem mestecu Assisiju, domovini sv. Frančiška, 70letnico življenja slavní danski pisatelj in spreobrnjenec Janez Jörgensen. Rojen je bil 6. novembra 1866 v danskem mestu Svendborgu v protestantovski družini. Oče je bil mornar. V hiši je tudi stanoval stric, ki je bil profesor ter je imel veliko knjižnico. V to je mladi Jörgensen prav rad zahajal, ker je bil velik prijatelj čitanja. V tisti dobi je prevladovalo v duševnem svetu svobodomiselstvo, ki ga je tiral materializem (brezbožni nauk, ki zanika dušo v človeku, Boga in večnost) v odkriti boj zoper katoliško cerkev. Iz liberalizma porojeni socializem pa je obljubljal zgraditi na svetu drug družabni red, ki bo uresničil raj na zemlji. Kaj čuda, da se je mladi Jörgensen navzel teh laži-svobodomiselnih in protikršćanskih načel, ki prešinjajo spise njegove prve pisateljske

Osebnosti.

40 let župnik. 40letnico župnikovanja pri Sv. Juriju ob južni žel. obhaja 1. marca t. l. vlč. g. kanonik Valentin Mikuš. Je to jubilej, ki ga marsikateri duhovnik v duhovniški službi ne dočaka, še manj pa na isti fari. Kaplanoval je pri Sv. Petru pri Mariboru, v Celju, v Konjicah, 1. septembra 1890 pa je prišel k Sv. Juriju, kjer je 1. marca 1897 postal župnik. Veliko hudega je v tem času šlo preko njega, zlasti pred par leti. Pa tudi mnogo lepega je doživel. Celo vrsto duhovnikov je vzgojil, še letos bosta dva njegova farana pela novo sv. mašo. Celi rodovi šentjurčanov so vzrastli ob njegovem pastirovanju, mnogi so se med tem že sami postarali. S spoštovanjem se bodo šentjurčani spominjali ob 40letnem jubileju svojega pobožnega, še vedno čilega in delavnega dušnega pastirja. Spominjali pa se ga bodo tudi mnogi gg. duhovniki, ki so mu bili pomočniki v dušno-pastirski službi. Naj ga dobri Bog ohrani še mnogo let!

Nesreče.

Pri padcu si prebil lobanjo. V Mariboru v Stolni ulici je padel 66 letni upokojeni

dobe. Moderni preroki nevere so ga preslepili, pa tudi razočarali. Ker v protestantizmu ni mogel najti utehe v svoji notranji borbi, se je obrnil na katolicizem. Čital je katoliške knjige, stopil v zvezo z izobraženimi katoličani, zlasti je ljubil razgovor s takšnimi, ki so se iz druge vere spreobrnil v katolicizem. Mnogo je potoval po katoliških krajih, zlasti po Italiji. Obiskal je prelepe cerkve v Rimu, šel v katakombe, klečal na grobih sv. apostolov ter našel vero. Dne 16. februarja 1896 je bil sprejet v katoliško cerkev. Postal je učenec Kristusov, katerega radostno ter močno izpoveda v mnogoštevilnih prelepih delih, ki jih je spisal. Mnogo pozornosti je vzbudil njegov verski in socialni roman »Naša Gospa od Danske«. Svoje življenje je Jörgensen čudovito lepo opisal v »Legendi mojega življenja«. Opisal je med drugim tudi življenje sv. Frančiška Asiškega, sv. Katarine Sienske in l. 1929 Don Boska. Živi v priljubljenem mu Assisiju, kjer je obhajal 70letnico svojega zanimivega življenja in plodonosnega delovanja, proslavljen od številnih častilcev rom sveta.

železničar Gašper Dobnikar tako hudo, da si je prebil lobanjo in so ga reševalci odabili v bolnišnico.

Vojak pod avtobusom. Na dravskem mostu v Mariboru se je zgodila 19. t. m. predpoldne prometna nesreča. 23letni vojak Mijo Bulbo je zašel na mostu pod mestni avtobus, ki mu je zlomil desno nogo in so ga odpeljali reševalci v bolnico.

18letni fant smrtno ponesrečil. Pri št. Lenartu v Slov. goricah ima lončarsko podjetje Ernest Polanec. Za njega so delavci 17. februarja kopali v rovu ilovico. Obok rova se je nenadoma sesul in se zrušil na 18letnega Jožefa Knupeža iz Sp. Gašteraja, katerega je čisto podsulo. Ostali tovariši so priskočili zasutemu takoj na pomoč. Kmalu po rešitvi je revež izdahnil radi prehudih notranjih poškodb.

Smrt v Dravi. Pod Ptujem je naplavila Drava truplo mladega moškega. V utopljenca so prepoznali pred več tedni s čolnom ponesrečenega Alojzija Mohorko, 25 letnega posestniškega sina iz Slovenje vasi. Brat utopljenega, Ivan Mohorko, je sedaj javil orožništvu, da se je podal dne 9. decembra v čolnu iz Slovenje vasi v Orešje. Tamkaj sta popivala oba brata Mohorko v družbi drugih fantov. Na vožnji po Dravi na povratku proti domu sta padla brata Mohorko v reko. On, Ivan, se je rešil, brata Lojza pa je Drava odnesla. Na podlagi teh podatkov so preiskali orožniki zadevo s smrtno nesrečo.